

Список літератури

1. Буркова С.П., Винокурова Г.Ф., Долотова Р.Г., Анализ использования электронного курса «Начертательная геометрия и инженерная графика». *Современные проблемы науки и образования*. 2016. Вип. 3. С. 26–29.
2. Герасименко І. В. Система підтримки дистанційного навчання, як складова інформаційного середовища ВНЗ. *Проблеми сучасної педагогічної освіти. Сер.: Педагогіка і психологія*. Ялта: РВВ КГУ, 2013. Вип. 40. Ч. 4. С. 22–30.
3. Слободянюк О. В. Використання інформаційних технологій при дистанційному вивченні інженерної та комп'ютерної графіки. *Наукові записки ТНПУ. Серія: Педагогіка*. 2008. Вип. 8. С. 24–27.

УДК 371

Тарасенко В. Р., курсант

Наукові керівники: Савченко О. А., голова циклової комісії української та іноземної мов, викладач вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

Тарасенко О. В., завідувач відділення «Початкова освіта», викладач першої кваліфікаційної категорії

Комунальний вищий навчальний заклад «Олександрійський педагогічний коледж імені В. О. Сухомлинського», м. Олександрія, Україна

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ В ОСВІТІ ЯК КРОК ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРОСТОРУ

Новітнє суспільство висуває до освіти нові вимоги, однією з яких є формування особистостей, що спроможні ухвалювати неординарні рішення й ефективно налагоджувати взаємини у швидкоплинній реальності. Активність, самостійність, творчість, здатність адаптуватися до стрімких змін – ці риси особистості дуже важливі на сучасному етапі історичного розвитку, а їх формування потребує реалізації нових підходів до процесу навчання. До того ж, традиційні технології і методи поступово втрачають свою дієвість та ефективність.

Зазвичай запити держави реалізовувались за рахунок використання педагогічних технологій. У часи, коли суспільство потребувало робітників, активно використовувались освітні технології догматичного навчання, які базувались на заучуванні. З розвитком матеріального виробництва постало питання щодо підготовки фахівців, які зможуть застосовувати знання у нестандартних ситуаціях. Тому удосконалюючи процес навчання почали впроваджувати технології, що забезпечували оптимізацію навчальної діяльності на основі найновіших досягнень науки і техніки.

Інновації в освіті є закономірним явищем, динамічним за характером і розвивальним за результатами, їх запровадження дозволяє вирішити суперечності між традиційною системою і потребами в якісно новій освіті. Сутнісною ознакою інновації є її здатність впливати на загальний рівень професійної діяльності педагога, розширювати інноваційне поле освітнього середовища у навчальному закладі, регіоні. Як системне утворення інновація характеризується інтегральними якостями: інноваційний процес, інноваційна діяльність, інноваційний потенціал, інноваційне середовище [3].

Сьогодні активно використовуються різні інноваційні методи, які залежать від таких факторів, як ступінь розвиненості особистості, яка навчається; темпи цивілізаційного розвитку; відповідність освітньому стандарту; науково-технічний прогрес; зміна політики і соціальних пріоритетів у освіті тощо.

Сучасна реформа в галузі освіти вбачає продукування творчої особистості, яка критично мислить. Формування ключових когнітивних вмінь забезпечується за рахунок активного використання стратегій розвитку критичного мислення під час освітнього процесу.

Технологію розвитку критичного мислення пов'язують з ім'ям Джона Дьюї, американського філософа, психолога та педагога, якого дехто називає «батьком» сучасної традиції критичного мислення. Д. Дьюї називав цей феномен «рефлексивним мисленням» і визначав як активний, наполегливий та ретельний розгляд людиною власних переконань, поглядів або певних знань з урахуванням підстав, на яких вони базуються, та подальших висновків, які вони дають змогу зробити. Визначивши критичне мислення як «активний» процес, Д. Дьюї протиставляв його «пасивному» мисленню, в якому ми просто отримуємо ідеї й інформацію від когось [2].

У 50-х роках ХХ століття критичне мислення починають пов'язувати з ім'ям професора педагогіки Чиказького університету Бенджаміном Блумом, на думку якого цілі навчання безпосередньо залежать від ієрархії розумових процесів, як от запам'ятовування, розуміння, застосування, аналіз, синтез та оцінка. Кожному з цих рівнів за допомогою певних дієслів може пропонуватися набір завдань. Педагоги, які навчають критичного мислення, використовують цей інструмент [2].

Критичне мислення – це здатність людини чітко виділити проблему, яку необхідно розв'язати; самостійно знайти, обробити і проаналізувати інформацію; логічно побудувати свої думки, навести переконливу аргументацію; здатність мислити мобільно, обирати єдино правильне розв'язання проблеми; бути відкритим до сприйняття думок інших і одночасно принциповим у відстоюванні своєї позиції [4].

Проаналізувавши теоретичні засади у працях О.Пометун, М.Ліпмана, Д.Халперн та інших вчених і науковців, можна дійти висновку, що критичне мислення є мисленням вищого рівня. Дане поняття пройшло непростий шлях свого становлення в системі освіти особливо в Україні. Адже у слові «критичний» до цього часу бачили негативний аспект – сполучення «критичне ставлення» скоріше ототожнювалось із фразою «негативне ставлення», тобто таке, що містить зауваження, критику або несприйняття. В умовах сьогодення

критичне мислення з точки зору філософів – це вміння логічно мислити та аргументувати [2].

На думку відомого американського психолога Д.Халперн, освіта, розрахована на перспективу, має забезпечити формування в учнів двох основних груп умінь: швидко орієнтуватися у зростаючому потоці інформації та вміння осмислити і застосувати отриману інформацію. Це одне із завдань сучасної освітньої реформи, яка покликана вивести нашу країну до європейського простору. А технологія розвитку критичного мислення цьому сприяє, оскільки вона є інноваційною, інтерактивною, актуальною і доцільною в навчальному процесі та в житті кожного з нас.

Історія переконливо свідчить, що країні неможливо знайти гідний статус у світі без розвиненої системи освіти. Освітня сфера на сучасному етапі повинна бути здатною до саморозвитку, самовдосконалення, містити в собі традиції та новації, що утворюють нові знання. І саме використання інноваційних методів в освіті, науці і техніці цьому сприяють.

Список літератури

1. Большакова І. Критичне мислення. Початкова школа. Київ: Вид.дім «Перше вересня». 2016. 144 с.
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології : навчальний посібник. К.:Академвидав, 2004. 352 с.
3. Дубасенюк О.А. Інноваційні освітні технології та методики в системі професійно-педагогічної підготовки. Професійна педагогічна освіта: інноваційні технології та методики : монографія ; за ред. О. А. Дубасенюк. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка. 2009. 14–47.
4. Наволокова Н. П. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій. 2-ге вид. Х.: Вид. група 2основа». 2014. 176 с.

УДК 21

Пилипенко Л. М., викладач

Пономаренко Р. І., курсант

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ КУРСАНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ МАТЕМАТИКИ

Необхідність формування особистості, яка володіє нестандартним мисленням, вмінням вирішувати творчі завдання, є на сьогодні замовленням суспільства, тому одним з основних завдань навчальних закладів є виховання творчої особистості. З цією метою мають бути створені максимально сприятливі умови для прояву та розвитку здібностей і таланту майбутнього спеціаліста для самовизначення і самореалізації [1, 2].

Сучасне виробництво, комп'ютеризація суспільства, впровадження сучасних інформаційних технологій вимагають математичної грамотності